

T.A. mod. Sverige (sag nr. 226/2003 af 27. maj 2005)

Sagsfremstilling:

Statsborgeren i Bangladesh T.A. indrejste sammen med sin datter i Sverige den 13. oktober 2000 på turistvisum for at besøge klagerens derboende søster. Den 9. november 2000 indgav T.A. ansøgning om asyl. Klageren henviste som sit asylmotiv til, at hun i 1994 var blevet aktivt medlem af Jatiya Party, som ægtefællen også var aktiv i. I 1996 blev hun sekretær for kvindeafdelingen i Mirpur Thana, hvor hendes opgaver bestod i information om partiets arbejde, tale ved møder og deltagelse i demonstrationer. Efter partiets opsplitting i 1999 forblev hun og ægtefællen i Ershad-fraktionen. Klageren gjorde til støtte for sit asylmotiv gældende, at hun i september 1999 var blevet tilbageholdt et døgn af politiet i forbindelse med en demonstration og i forbindelse med tilbageholdelsen udsat for overgreb, samt at hun og ægtefællen i november 1999 var blevet overfaldet af medlemmer af Awami League, som anklagede ægtefællen for drab på et af deres medlemmer. Ægtefællen gik herefter i skjul. I løbet af 2000 blev klagerens hjem ransaget af medlemmer af Awami League, der søgte efter ægtefællen. Klageren anmeldte forholdet til politiet, som nægtede at efterforske sagen, fordi gerningsmændene tilhørte Awami League. Klageren og datteren blev i august 2000 arresteret af politiet i samarbejde med medlemmer af Awami League. Under tilbageholdelsen blev klageren udsat for tortur og voldtægt og løsladt mod at underskrive en erklæring om at stoppe sine politiske aktiviteter og forblive i byen.

Klageren fik afslag på asyl med henvisning til, at handlingerne mod klageren ikke kunne tilskrives staten, men måtte anses for at være handlinger begået af individuelle politifolk. Der blev endvidere lagt vægt på, at Jatiya Party var i alliance med Bangladesh Nationalist Party (BNP), som på tidspunktet for afgørelsen sad i regering.

Under sagens behandling i appelinstansen gjorde klageren gældende, at Ershad-fraktionen ikke var i koalition med BNP og at lederen af fraktionen havde forladt Bangladesh. Appelinstansen afviste klagen med henvisning til, at torturen ikke kunne tilskrives staten, at klageren havde arbejdet som almindeligt medlem for et legalt parti og at der som følge af det politiske skifte i Bangladesh ikke var væsentlige grunde til at antage, at hun ville blive arresteret og tortureret ved en tilbagevenden til hjemlandet.

Påstanden:

Klageren gjorde gældende, at der forelå væsentlige grunde til at antage, at hun ville blive udsat for tortur ved tilbagesendelse til Bangladesh. Hun henviste til, at det forhold, at der efter hendes udrejse var kommet en ny regering til magten i hjemlandet, ikke ændrede på dette forhold, idet personer, der havde været under falsk anklage som følge af deres politiske aktiviteter, stadig risikerede at blive arresteret og udsat for tortur, samt at hun tilhørte en fraktion af Jatiya partiet, som var i opposition til den aktuelle regering i Bangladesh. Hun henviste endvidere til baggrundsoplysningerne om landet, hvoraf det fremgik, at regeringen tillod politiet at udøve tortur.

De svenske myndigheder gjorde gældende, at selvom den generelle menneskerettighedssituation i Bangladesh var problematisk, var der sket forbedringer i de seneste år. I 2001 genvandt BNP magten og der forelå ikke oplysninger om tortur eller voldtægt i politiets varetægt i 2001. De svenske myndigheder henviste endvidere til, at Jatiya Party vandt flere sæder i parlamentet ved valget i oktober 2001, at Awami League måtte anses for en ikke-statslig enhed, og at en eventuel forfølgelse fra deres side ville være lokaliseret og klageren derfor kunne flytte til et andet sted i landet, samt at eftersom Awami League ikke længere sad i regering, var der ikke nogen grund for

klageren til at frygte forfølgelse fra politiet. Herudover havde klageren ikke haft nogen ledende position i Jatiya partiet. Endelig havde klageren kunnet få udstedt et pas på et tidspunkt, hvor hun ifølge sine egne oplysninger levede i skjul.

Torturkomitéens bemærkninger:

Komitéen gav klageren medhold i hendes klage. Komitéen udtalte, at klageren tilhørte en fraktion af Jatiya Party, som var i opposition til det regerende parti, og at politiske modstandere jævnligt udsættes for tortur fra myndighedspersoner. Komitéen henviste endvidere til, at den udførte tortur ikke alene måtte anses for at være påført som en straf for klagerens politiske aktiviteter, men også som gengældelse for ægtefællens politiske aktiviteter. Komitéen lagde endvidere vægt på, at ægtefællen fortsat opholdt sig i skjul, at torturen ikke lå langt tilbage i tid og var dokumenteret, samt at klageren fortsat var eftersøgt af politiet i Bangladesh.

Komitéen fandt herefter, at der var væsentlige grunde til at antage, at T.A. ville blive udsat for tortur ved en tilbagevenden til Bangladesh og at udvisningen af hende derfor ville udgøre en krænkelse af konventionens artikel 3.